

Eyledi

– halisi · 21 Haziran 2016

Mah cemali bir güzelin, yaktı sinem kor eyledi,
Duçar kıldı sevdasına, yaşamayı zor eyledi.

Çıkmaz oldu düşlerimden, “hayırlara yor” eyledi,
“Bilemezsen tabirini, var Mecnun’a sor” eyledi.

Kahverengi gözlerine, esir düşen yar eyledi,
Onsuz geçen her anımda, yüreğimi dar eyledi.

Önce gözün kırptı bana, “sende gönlüm var” eyledi,
Sonra birden eğdi başın, hallerinden ar eyledi.

Bahar yağmurları gibi, yüreğimi hoş eyledi,
“Umut edip vuslatımı, neşelenip coş” eyledi.

“Yakalamak ister isen, ardım sıra koş” eyledi,
“Geçti-gitti-bitti” dedi, hevesimi boş eyledi.

Mehtap gibi doğdu bir an, karanlığı nur eyledi,
“Kavuşmanın hayalini gece gündüz kur” eyledi.

Kumral sarı saçlarını, dağıtıp da “ör” eyledi,
Sonra saldı esen yele, “güzel neymiş gör” eyledi.

Yüreğimde, sol yanımda, makamını tör[1] eyledi,
Eğer ele bakar isen, “iki gözün kör” eyledi.

“Boşa açma kollarını, işte orda dur” eyledi,
“İster isen git başını, taştan taşa vur” eyledi.

Nazar etti bana bir an, yanaklarım al eyledi,
“Gece gündüz hayal edip, hülyalara dal” eyledi.

Sohbetiyle tatlı tatlı, muhabbeti bal eyledi,
Ancak kısa sürdü bu hal, “anılarla kal” eyledi.

“Etme böyle” dediysem de, sözlerimi pul eyledi,
Saldı meçhul sokaklara, “haydi yolun bul” eyledi.

Kapılarak gül yüzüne, naçar kalan kul eyledi,
Devirdi de tacım tahtım, kaftanımı çul eyledi.

Sarı ipek telli güzel, bin bir türlü naz eyledi,
Kodu beni dertler içre, “ama yine az” eyledi,

Viran etti hallerimi, beni kırık saz eyledi,

“Şairlerin kaderidir, al kalemi yaz” eyledi.

[1] Tör: Baş köşe. Bir yerde en saygın kişinin veya büyüklerin oturması için ayrılan yer.